

Chiara Lubich : De parel van het evangelie

De ware liefde brengt ons ertoe als eerste lief te hebben, altijd, zonder het moment af te wachten dat we zelf bemind worden. [...]

Het is een liefde die de ander even hoog acht als zichzelf, die in de ander zichzelf ziet. Gandhi zei : "Jij en ik zijn één. Ik kan jou geen kwaad doen zonder mezelf te kwetsen".

Deze liefde bestaat niet alleen uit woorden of gevoelens. Ze is concreet. Ze vereist dat we onszelf 'één maken' met de anderen, dat we onszelf 'inleven' in de ander met zijn pijnen, zijn vreugden, zijn behoeften, om hem te kunnen begrijpen en hem daadwerkelijk te helpen.

Deze kunst wil dat we Jezus liefhebben in de persoon die we voor ons hebben. Want ook al is deze liefde gericht op een bepaalde man of vrouw, toch beschouwt Jezus als aan hem gedaan wat we aan goeds of slechts doen aan de anderen. Hij heeft het meerdere keren gezegd, zoals in het grandiose verhaal over het laatste oordeel : "Dat hebben jullie voor mij gedaan..; Dat hebben jullie voor mij gedaan" (vgl. Mt 25,40).

Wanneer deze kunst van het liefhebben in praktijk wordt gebracht door meerdere personen, leidt dat tot wederzijdse liefde, in het gezin, op het werk, in allerlei groepen, in sociale verbanden. De wederzijdse liefde is de parel van het evangelie, het nieuwe gebod van Christus, waarmee de eenheid wordt opgebouwd.

Dit zijn de kenmerken van de ware liefde, die haar zo speciaal maken en die we uit het evangelie kunnen halen.

De kunst van het liefhebben, een evangelische kracht , Adveniat / Nieuwe Stad, 2012, p. 18-19.